

Świętokrzyski Urząd Wojewódzki w Kielcach

<http://www.kielce.uw.gov.pl/pl/wojewodztwo/historia-regionu/poczet-wojewodow-kielec/145,Jerzy-Paciorkowski-1930-1934.html>
2022-12-01, 01:34

Jerzy Paciorkowski (1930-1934)

Urodzony 13 grudnia 1893 r. w Będzinie. Maturę zdał w 1912 r. w Gimnazjum Wojciecha Górskiego w Warszawie. W latach 1912-1915 studiował na Wydziale Prawnym Uniwersytetu we Lwowie. W tym okresie pracował w organizacjach społeczno-niepodległościowych - należał m.in. do Związku Młodzieży Postępowo-Niepodległościowej. W czasie I wojny światowej był aktywnym członkiem Towarzystwa Ofiarom Wojny w Piotrogradzie.

W maju 1917r. przyjechał do Warszawy, gdzie uczestniczył w rozbrajaniu Niemców w roku 1918. Kontynuował studia wyższe na Wydziale Prawa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego (państwowy egzamin końcowy zdał w czerwcu 1921r.)

Pierwszą pracę w służbie państwowej rozpoczął we wrześniu 1919 r., jako referent nieetatowy w Ministerstwie Przemysłu i Handlu. Od 1920r. pracował w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej. W 1921r. powierzono mu kierownictwo Wydziału Inspekcji, a od marca 1925r. objął stanowisko naczelnika Wydziału Pracy i Walki z Bezrobociem. W tym samym roku wyjechał na kilka miesięcy do Francji, gdzie uczestniczył w pracach polsko-francuskiej komisji przygotowującej układ o emigrantach polskich we Francji.

W grudniu 1926 r. J. Paciorkowski został naczelnikiem Wydziału Prawnego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych (co może sugerować jego związki z obozem Piłsudskiego) - w tym czasie nawiązał bliższą współpracę z Kazimierzem Świtalskim, pełniącym funkcję szefa Departamentu Politycznego tegoż ministerstwa. Po awansie Świtalskiego na stanowisko ministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego (lipiec 1928), objął kierownictwo tegoż departamentu. Po otrzymaniu przez K. Świtalskiego teki Prezesa Rady Ministrów, został Szefem Gabinetu (18 maja 1929 r.).

18 lutego 1930r. Prezydent RP mianował J. Paciorkowskiego wojewodą kieleckim. Urząd swój złożył w maju 1934 r. W latach 1934-1935 pełnił funkcję ministra pracy i opieki społecznej w rządzie premiera Leona Kozłowskiego, a następnie w rządzie Walerego Sławka (do października 1935 r.). W latach 1935-1938 był posłem na sejm wybranym z terenu powiatu częstochowskiego. Związał się, po śmierci Piłsudskiego, z grupą Edwarda Rydza-Śmigłego. W listopadzie 1935r. ponownie otrzymał kluczowe stanowisko dyrektora Departamentu Politycznego w MSW. Od 1936r. aktywnie uczestniczył w organizowaniu Obozu Zjednoczenia Narodowego. W lutym 1937 r. został mianowany wiceministrem spraw wewnętrznych - kierował wówczas, pod nieobecność premiera Sławoja-Składkowskiego, akcją tłumienia strajku chłopskiego. Po podaniu się do dymisji w styczniu 1938 r., pełnił do wybuchu II wojny światowej urząd wojewody warszawskiego. Od września 1939 r. na emigracji - przez Szwecję i Holandię udał się do Francji, w czerwcu 1940 r. ewakuował się do Londynu. Zmarł w Szkocji 5 grudnia 1958 r.

Drukuj

Generuj PDF

Powiadom

Powrót
